

KJAK

Mistreysti skapar ongan **trivna**

At “reka kommununa bíliga og effektivt” kann ongantið vera einasta endamál í sjálvum sær. Okkara stóra avbjóðing er tvørturímóti at motivera og aktivera, at skapa virksemini, at gera íløgur og byggja út og menna okkara tænaðstuveitingar fyri at fáa vinnu og borgarar at trívast í býnum.

HEÐIN MORTENSEN

Borgarstjóri

Annfinn Brekkstein tykist ótroystiligur í síni roynd at sáa mistreysti í borgarar í Tórshavnar kommunu. Nú eru viðmerkingarnar hansara tó bara politiskar, ikki faktuellar. Endamálið tykist vera at trútta niður í fólk, at “økt skuld minkar um møguleikarnar fyri at lækka skattaprošentið”, sum hann tekur til.

Hetta er sjálvandi rætt isolerað sæð, men hetta er ikki stóðan í Tórshavnar kommunu. Lánini hjá Tórshavnar kommunu forða ikki fyri, at skattaprošentið lækkar aftur. Tað er bert ein spurningur um raðfestingar. Sum áður nevnt, so er rakstrarstöðið ikki stórvegis broytt farnu árinum, hóast fleiri nýggjar tænaðstur. Heldur eru tað íløgurnar, sum hava sveiggjað.

Hækkaða skattaprošentið er, sum fleiri ferðir víst á, farið at gjalda íløgur í eldarøkið, fyrst og fremst Boðanesheimið. Hetta var tað, sum borgarar í kommununi finga at vita, og hetta er tað, sum er gjørt.

Eitthvørt lán fer inn í gjaldførið. Tað er tað góða gjaldførið og góðar avtalur um kassakredit, sum hava gjørt tað møguligt hjá kommununi at bíða við at taka lán til 2012 – eitt lán, sum er partur av figgjarætlanini hjá kommununi fyri 2010.

Íløgur heldur enn afturhald

Ja, kommunan hevur havt yvirskot farnu árinum. Hetta hevur sitandi samgonga

valt at lata fara útaftur í samfelagið – serliga soleiðis sum tíðirnar hava verið við búskaparligum aldudølum. Kommunan hevur valt at gera íløgur í undirvísing, byggibúning og trivna og at halda virkseminum uppi, so borgararnir hava merkt sum minst til kreppu.

Eg veit ikki, hvørjar íløgur, Annfinn Brekkstein vildi verið fyruttan. Vit hava bygt skúlan við Løgmannabreyt, Skúlan á Argjahamri, umvælt og útbyggt Eysturskúlan eitt nú við Nám X, útbyggt Kollafjarðar skúla, gjørt smábarnaskúla hjá Sankta Frans, bygt fimleikahøll í Gundadali, bøtt um ítróttarhøllina á Hálsi og í Hoyvík, útbyggt fótbóltsvøllin á Argjum, bygt Boðanesheimið og gjørt stórar íløgur í byggibúning, bæði til privat og vinnulív, útbyggt havnalagið og

gjørt stórar ábøtur og útbyggingar á kloakkir og vegakervið í kommununi. Vit hava endurnýggjað barnagarðarnar, vit hava sett av til Musikkiskúlan, Stadionøkið og nýggjan Svimmihyl.

Alt hetta kemur arbeiðsmegini og borgarunum til góðar. Yvirskotið hjá kommununi hevur síðstu farnu fyra árinum ikki svarað til 200 mió. kr. So tað hevði ikki borið til at sloppið undan at tikið lán fyri at kunna gera hesar íløgur, ella hevði verið neyðugt at bíða í mong ár.

Lántøka er tí ikki bara av tí ringa, men er ofta neyðug, til tess at reka okkara virksemini. Og í mun til restina av landinum hevur Tórshavnar kommuna ikki høgt skatta-

trýst. Skattaprošentið í Tórshavnar kommunu er 20,75%. Meðalskattaprošentið fyri landið er 21,34%. Um hugt verður at meðalskattaprošentinum fyri tær stóru kommunurnar, so er tað nærri teimum 22%.

Biligur rakstur = status quo

Fólkaminkingin er ein avbjóðing, sum er eri samdur við Annfinn Brekkstein um. Men har er nógv annað enn skattaprošentið, sum spælir inn. Tí ger kommunan alt

hon orkar, fyri at gera íløgur og skapa tær umstøður, sum gera, at fólk trívast.

Annfinn Brekkstein kundi bara sum eitt uppskot heldur nýtt sína politisku orku til at ávirka sínar politisku partamenn í landsins leiðslu at stuðla undir framtíðarvisjónir fyri høvudsstað okkara, sum t.d. ein depil fyri gransking og hægri útbúgvingar í høvudsstaðnum, og at virðvirka til at gera tað biligari hjá fólkum at figgja sín egna bústað.

Tað sigur mest av øllum nakað um politisku ambitionirnar hjá Annfinn Brekkstein, tá hann staðfestir, at “strategiska avbjóðingin” hjá Tórshavnar kommunu er at “reka kommununa bíliga og effektivt”. Tað kann ongantið vera einasta endamál í sjálvum sær. Strategiska avbjóðingin er hinvegin at motivera og aktivera, at skapa virksemini, at gera íløgur og byggja út og menna okkara tænaðstuveitingar fyri at fáa vinnu og borgarar at trívast í býnum, og samstundis tryggja, at kommunan verður ríkin skynsamt, og tað er júst tað, sum hevur verið og er endamálið hjá sitandi samgongu í Tórshavnar býráði.

Nevndu íløgur og avleidda virkseminið hava skapt arbeiði til hundraðtals arbeiðsmenn, handverkarar, verkfrøðingar og arkitektar, sum annars høvdu gingið arbeiðsleys ella flutt av landinum. Tí seta vit eisini av til framtíðina fyri áhaldandi at tryggja hesum virksemini.

Nevnda virkseminið skapar ikki bert arbeiði til hundraðtals hendur, men er samstundis við at skapa tann trivna, vit ynskja fyri okkara smæstu, okkara ungu og okkara gomlu, okkara ítróttar fólk, listafólk og ikki minst okkara vinnu.

Ongin orsök er til at sáa mistreysti og skapa eina ræðumynd, sum ikki er til.

Góðskan av okkara **matvørum** og rávøru má hava hægstu raðfesting

Johan Dahl

landsstýrismaður við vinnumálum

Fyri okkum, hvørs vøruútflutningur í stóran mun eru fiskur og fiskavørur, er tað av serliga stórum týdningi, at spurnartekin ikki kann setast við dygdina á okkara fiskavørum.

Vit hava í dag framleiðslu av landbúnaðarvørum og øðrum matvørum, sum eru undir strongum eftirliti, har krøvini til góðsku og hægriðing eru a stóði við okkara grannalond og vit framleiða sera góðar og umbidnar vørur

Innan aling hava vit heimsins bestu rávøru og eru vorðin heimskend fyri góðsku og dugnaskap innan økið

Vit hava gott sjófólk og eru kendir kring knøttin sum góð sjovinnutjóð, men mangla tó at tryggja í nógv stóran mun, at okkara fiskatilfeingið verður hagreitt soleiðis, at vit eisini kunna siga, at vit framleiða heimsins bestu matvøru úr fiski og fiskaúrdráttum

Tað fer at hava við sær, at tann lidna vøran verður høgt í metum, umbiðin og harvið lætt at selja og gevur gott umdømi millum keyparar, men líka týðningarmikið er tað, at góð góðska hevur við sær hægri pris og minni svinn og harvið nógv betur figgjarligt úrslit.

Sambært metingum, so kunnu vinnast einar 90 mió kr um árið í beinleiðis eyka-inntøkum, verður føroyski línufiskurin handfarin væl umborð á skipunum og í framleiðsluni. Eisini kann vinnast

nógv hjá hinum partinum av flotanum, verður allur fiskur handfarin væl, heilt frá veiðu til lidna vøru. Her er eitt stórt potentiali hjá fiskivinnuni.

Fyri at at hetta kann røkkaast í verki, er umráðandi, at bæði vinnan og myndugleikarnir hava hin rætta hugburðin og samvirka. Harumframt má tryggjast, at tær lógir og reglur, sum skipa økið, altíð eru á hægsta stigi og altíð er í samsvari við tey krøv, sum brúkarin og myndugleikar – føroyskir eins væl og útlandskir – seta til matvøruframleiðsluna.

Eftir øllum at døma hevur gingið afturá, síðan vrakarastovnurin varð avtíkin í sínari tíð. Matvøruframleiðsla og framleiðslan umborð á okkara fiskiførurum eru øki, sum liggja undir Vinnuáráðnum at hava eftirlit við og hondheva og fari eg tí í næstum at taka stig til - í samstarvi við vinnuna - at fáa skipað regluverkið og eftirlitið, soleiðis at føroysk rávøra og føroyskar fiskavørur fara at verða kendar fyri at vera hagreiddar fyrimyndarliga og har góðskan er á høgum stóði.

Vit hava øll sum vara av hesum øki ábyrgd av í verki at føra hetta út í lívið og standa saman um at gera tað, sum skal til og vænti eg eisini, at vinnan og teir myndugleikar, sum skulu samstarva, taka saman hendur og fremja hetta neyðuga átak.